

Sygn. akt III RC 112/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim - Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym: Przewodniczący: Sędzia Robert Kłosowski

Protokolant: sekretarz sądowy Aleksandra Sauk

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2022 roku w Lidzbarku Warmińskim

na rozprawie sprawy z powództwa małoletnich D. Z. (1) i D. Z. (2) reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową A. Z.

przeciwko H. Z. (1)

o podwyższenie alimentów

orzeka

I. podwyższa z dniem 4 października 2021 roku alimenty zasądzone od pozwanego H. Z. (1) na rzecz małoletnich powodów D. Z. (1) i D. Z. (2), których wysokość została ustalona wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 27 sierpnia 2015 r. w sprawie

X RC 180/13 w kwocie po 600 złotych miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich (łącznie po 1200 złotych miesięcznie) do kwoty po 750 (siedemset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów (łącznie po 1500 złotych miesięcznie), płatnych do 10 dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami za opóźnienie określonymi w art. 481 § 2 kc na wypadek opóźnienia w płatności każdej z rat, do rąk ustawowej przedstawicielki małoletnich powodów A. Z.;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi;

IV. odstępuje od obciążania pozwanego opłatami sądowymi na rzecz Skarbu Państwa;

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

/Sędzia Robert Kłosowski/

Sygn. akt III RC 106/18

UZASADNIENIE

A. Z., działając jako przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów D. Z. (2) i D. Z. (1) wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego H. Z. (1) wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 27 sierpnia 2015 r. w sprawie X RC 180/13 z kwoty po 600 złotych miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów do kwoty po 1000 złotych miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich. Wniosła również o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu (k. 3-4) przedstawicielka ustawowa małoletnich wskazała m.in., iż dotychczasowa kwota alimentów na rzecz małoletnich ustalona została w wyroku z dnia 27 sierpnia 2015 r., tak więc od zasądzenia

alimentów w w/w kwocie minęło już ponad 6 lat. Od tego czasu koszty zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małoletnich znacznie wzrosły. W życiu małoletnich wiele się od tego czasu zmieniło. D. Z. (2) obecnie uczęszcza do II klasy technikum o profilu (...). Interesuje się militariami, książkami z tej dziedziny. Z kolei D. Z. (1) uczęszcza już do VIII klasy szkoły podstawowej, a za rok planuje rozpocząć naukę w Liceum Ogólnokształcącym. Interesuje się biologią i minerałami. Posiada kolekcję minerałów oraz zbiór książek w tym zakresie. Rozwój zainteresowań małoletnich sprawił, że koszty ich utrzymania wzrosły. Wzrosły również inne potrzeby związane z wyżywieniem, ubraniem, edukacją, nauką, wypoczynkiem, rozrywką, kulturą. Miesięczny koszt wyżywienia małoletnich to kwoty po 600 zł. Wymiana odzieży z letniej na zimową to koszt po 1600 zł na każdego małoletniego. Środki pielęgnacyjne, higieny, witaminy, syropy to koszt po 150 zł miesięcznie. W związku z nauką w technikum małoletniego D. Z. (2) koszt podręczników to 600 zł, natomiast w związku z ukończeniem szkoły podstawowej przez D. Z. (1) dodatkowym kosztem będzie również zakup podręczników do szkoły średniej w wysokości 600-700 zł. Na koszty związane z edukacją małoletnich składają się także koszty zakupu przyborów szkolnych, zeszytów, wycieczek szkolnych, wyjść do kina, składek szkolnych, rady rodziców. W dalszej części uzasadnienia A. Z. wskazała również, iż w przeciągu 6 lat od wydania orzeczenia o alimentach wzrosły również koszty mieszkaniowe. Zaznaczyła również, że zwiększona inflacja spowodowała wzrost kosztów. Matka małoletnich przez pandemię straciła kolejną pracę i obecnie jest na etapie poszukiwań nowego stanowiska pracy. Z kolei sytuacja materialna pozwanego uległa zmianie na lepsze – prowadzi działalność gospodarczą, ma mieszkanie, a w roku 2021 r. kupił dom. Pozwany wykonywanie obowiązków wynikających z ojcostwa, pokrywania kosztów wychowania małoletnich sprowadza tylko do regularnego przekazywania alimentów oraz zabierania dzieci raz w roku do siebie w okresie wakacyjnym. A. Z. zwróciła również w związku z tym uwagę, że sama sprawuje nad dziećmi bieżącą pieczę, ona niej spoczywa cały ciężar wychowania nastolatków, dbania o ich rozwój. Pozwany nie uczestniczy bowiem w wychowaniu synów.

Pozwany H. Z. (1) w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zwolnienie go od kosztów sądowych ze względu na trudną sytuację materialno-bytową. (odpowiedź na pozew, k. 29)

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew (k. 29-32) pozwany wskazał, iż nie ma aktualnie możliwości zaspokajania potrzeb małoletnich powodów na wyższym poziomie niż dotychczas. Alimenty zostały zasądzone, kiedy znajdował się w lepszej sytuacji finansowej. Prowadzona działalność gospodarcza w zakresie handlu obwoźnego od momentu wybuchu pandemii wykazuje niską rentowność, a jego dochód za 2020 r. wyniósł jedynie 765,75 zł. W roku 2021 z powodu ciężkiego przebiegu choroby Covid pozwany nie mógł wykonywać pracy zarobkowej przez okres 3 miesięcy, a i do dnia dzisiejszego nie wrócił w pełni do zdrowia. Dodatkowo w 2016 roku pozwanemu urodziło się trzecie dziecko, u którego w 2019 r. zdiagnozowano autyzm dziecięcy w głębokim stopniu, co wiąże się z wysokimi kosztami rehabilitacji dziecka – wizytami u logopedy, psychologa, pedagoga, hipoterapii, integracji sensorycznej – jest to koszt ok. 1000 zł miesięcznie. Miesięczny koszt wyżywienia dziecka to ok. 500 zł z uwagi na dietę. Wymiana odzieży – 100 zł w skali miesiąca, środki higieny i leki – koszt ok. 100 zł miesięcznie, a koszty edukacji, zakup podręczników, wycieczki szkolne to koszt ok. 50 zł miesięcznie. Łączny koszt utrzymania dziecka pozwanego to ok 1750 zł miesięcznie. Pozwany wskazał, że aby utrzymać siebie i rodzinę musi wspierać się kredytami. Jego partnerka również ma ograniczone możliwości finansowe, gdyż 24 godziny na dobę opiekuje się dzieckiem niepełnosprawnym. Ponadto, pozwany w latach 2016-2019 r. nie ograniczał się jedynie do płacenia alimentów, ale mimo dużej odległości często odwiedzał małoletnich, ponosił koszty hotelu, restauracji, kina oraz innych atrakcji, a także kieszonkowego, gdy było go na to stać. H. Z. (1) zakwestionował również fakt posiadania własnego domu. Dom ten, w którym obecnie pozwany mieszka należy do jego obecnej partnerki. Kawalerka, która należy do pozwanego została kupiona w 2013 r. po rozwodzie z pieniędzy pochodzących z podziału majątku wspólnego. Pozwany wskazał, że była żona również w tym czasie nabyła mieszkanie z w/w środków. Nadto w końcowej części uzasadnienia odpowiedzi pozwany nadmienił, że kocha wszystkie swoje dzieci, ale nie jest w stanie więcej pracować ze względu na problemu zdrowotne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni D. Z. (2) ur. (...) w S. i D. Z. (1) ur. (...) w S. są dziećmi A. Z. i H. Z. (1).

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 27 sierpnia 2015 r. w sprawie o sygn. akt X RC 180/13 orzeczono rozwód małżeństwa A. Z. i H. Z. (1). W wyroku Sąd zobowiązał pozwanego do płacenia na rzecz każdego z małoletnich synów kwot po 600 złotych miesięcznie.

/odpisy skrócone aktu małżeństwa i aktu urodzenia małoletnich k.6-8 akt X RC 180/13, wyrok X RC 180/13 tychże akt/

W czasie kiedy orzekano o alimentach na rzecz małoletnich, tj. w sierpniu 2015 r. zamieszkiwali oni razem z matką, początkowo u swoich dziadków ze strony matki, a następnie w dwupokojowym mieszkaniu w L.. D. Z. (2) miał wówczas 9 lat, zaś D. Z. (1) 8 lat. Chłopcy uczęszczali wówczas do szkoły podstawowej w L.. Byli zdrowi. Nie uczęszczali na żadne płatne zajęcia pozalekcyjne.

W okresie orzekania rozwodu matka małoletnich A. Z. miała 35 lat i pracowała jako przedstawiciel handlowy firmy (...) z wynagrodzeniem ok. 1500 złotych miesięcznie. Dodatkowo uzyskiwała również 300-400 złotych miesięcznych premii uzależnionych od osiąganych wyników sprzedaży. Posiadała wykształcenie średnie w zawodzie technik ekonomista. Nie pozostawała w żadnym związku. Mieszkanie w którym zamieszkiwała z dziećmi zostało przez nią zakupione w trakcie rozwodu w części ze środków własnych uzyskanych ze zgodnego podziału majątku wspólnego, a z części z kredytów w kwocie 10 000 złotych oraz 30 000 złotych. Kredyt w kwocie 10 000 złotych zaciągnęła matka małoletnich. Miesięczna rata wynosiła 240 złotych. Kredyt w kwocie 30 000 złotych zaciągnęli rodzice A. Z. i oni też go spłacali.

Pozwany H. Z. (1) w sierpniu 2015 r. miał 36 lat. Pozwany zdobył wykształcenie zawodowe w zawodzie mechanik pojazdów samochodowych, jednakże nigdy (również do chwili obecnej) nie pracował w tym zawodzie. Zatrudniony był jako przedstawiciel handlowy w spółce z o.o. (...) uzyskując wynagrodzenie w wysokości 2450 złotych. Pozwany mieszkał w jednopokojowym mieszkaniu w S. zakupionym za cenę 86 000 w trakcie rozwodu ze środków własnych uzyskanych z dokonanego zgodnie podziału majątku wspólnego. Wysokość miesięcznych opłat wynosiła kwotę ok. 300 złotych.

Z uwagi a dzielącą strony odległość kontakty ojca z synami ograniczały się wówczas do weekendowego spotkania, raz na jeden do dwóch miesięcy. Pozwany przyjeżdżał wówczas do L. lub O. i aktywnie organizował wspólny czas z dziećmi zabierając je min. do kina. W okresie wakacyjnym kontakt z dziećmi był dłuższy pozwany zabierał synów na tygodniowe wyjazdy. Pozwany wówczas ponosił koszty utrzymania dzieci.

/zasadniczo bezsporne, także zaświadczenia o zarobkach k. 408 akt XRC 18013 i zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich k. 75v-76 oraz protokoły e-rozpraw z dnia 25.03.2014 i 06.07.2015 r. z akt X RC 180/13, zeznania pozwanego k. 76-76v. oraz k. 255-256 i protokół e-rozprawy z 19.05.2015 r./

Małoletni D. Z. (2) ma obecnie 16 lat. Uczęszcza do II klasy technikum ekonomicznego w L. do klasy o profilu (...). Interesuje się militariami, uczęszcza na strzelnicę, której koszt wynosi kwotę ok. 20 złotych miesięcznie. D. Z. (1) ma obecnie 14 lat i uczęszcza do VIII klasy szkoły podstawowej. Chłopcy są zdrowi, nie chorują na żadne przewlekłe choroby. Mieszkają tak jak dotychczas z matką w L.. W ostatnim okresie z uwagi na naukę zdalną wymagali zakupu komputera. Zakupu tego dokonała matka małoletnich.

H. Z. (2) ma obecnie 42 lata. Pracuje jako przedstawiciel handlowy na terenie 4 województw uzyskując wynagrodzenie w wysokości 3800 złotych. Innych dochodów nie posiada. Nie ma obecnie żadnych zobowiązań finansowych, posiada oszczędności w kocie 2000-3000 złotych. Nie choruje na żadne przewlekłe choroby. Odczuwa dolegliwości związane z bólem kręgosłupa, szczególnie podczas pozostawania w pozycji siedzącej, w czasie częstych podróży samochodem, co jest częścią jej pracy. Przedstawicielka ustawowa małoletnich deklaruje jednak, że nie może zmienić pracy na inną korzystniejszą pod tym względem, czy też pójść na zwolnienie lekarskie, dopóki ma na utrzymaniu dwóch dorastających synów. Obecna praca została zdobyta z dużym trudem, a przedstawicielka ustawowa małoletnich była dwukrotnie wcześniej zwalniana z pracy z uwagi na kłopoty pracodawcy wynikające z pandemii. H. Z. (2) zamieszkuje

nadal w tym samym mieszkaniu wspólnie z synami. Nie pozostaje z nikim w związku. Opłata za czynsz wynosi ok. 535 złotych, opłata za energię elektryczną 90 złotych.

Pozwany H. Z. (1) ma obecnie 42 lata. Po rozwodzie związał się z A. C.. Ze związku tego w dniu 29 kwietnia 2016 r. narodził się syn S. Z.. Małoletni ma obecnie blisko 6 lat. Jest dzieckiem autystycznym, nadpobudliwym, cierpiącym na bezsenność. Nie mówi, rozumie kierowane do niego słowa, wymaga stałej opieki i pielęgnacji. Małoletni uczęszcza do szkoły specjalnej gdzie jest poddawany rehabilitacji. Opieką nad małoletnim zajmuje się partnerka pozwanego, która uzyskuje zasiłek opiekuńczy z tego tytułu w kwocie ok. 2100 złotych. Pozwany prowadzi własną działalność gospodarczą w zakresie handlu. Deklaruje on obecnie dla celów podatkowych dochód w kwocie ok. 600 złotych miesięcznie. W ocenie pozwanego w normalnych okolicznościach (bez pandemii) działalność ta przynosiła dochód w wysokości 4000-5000 złotych. W marcu 2021 r. pozwany zachorował na Covid, który przeszedł bardzo ciężko. Konieczna była jego hospitalizacja w dniach 10.03.2021 r. do 27.03.2021 r. W tym czasie pozwany cierpiał na przejściową niewydolność oddechową i ostrą niewydolność nerek w trakcie pobytu. Wypisano go w stanie ogólnym dobrym z zaleceniem izolacji domowej. W okresie pandemii pozwany uzyskał wsparcie dla swojej działalności gospodarczej w postaci kwoty dwa razy 5000 złotych. Pozwany może starać się o umorzenie tych należności. Oprócz dochodów z działalności gospodarczej pozwany uzyskuje dochód z wynajmowania wcześniej zajmowanego mieszkania. Po potrąceniu wszystkich opłat związanych z posiadaniem mieszkaniem oraz podatku od najmu pozwany uzyskuje z tego tytułu kwotę ok. 1000 złotych dochodu. Pozwanemu pomaga również jego matka, która w ciągu ostatnich trzech miesięcy przekazała mu kwotę ok. 5000 złotych. Rodzina pozwanego zamieszkuje w budynku jednorodzinnym o powierzchni 98 m² należącym do partnerki pozwanego. Nabyła ona wskazaną nieruchomość w styczniu 2020 r. za kwotę 165 000 złotych. Na zakup wskazanej nieruchomości partnerka pozwanego zaciągnęła kredyt w wysokości 50 000 złotych, pozostała należność została uiszczona gotówką. Opłaty związane z utrzymaniem mieszkania ponosi wyłącznie partnerka pozwanego. Pozwany płaci zasądzone alimenty w terminie. Poza alimentami nie przekazuje na rzecz dzieci wsparcia w innej formie, jak np. zakup odzieży, obuwia, książek etc. Obecnie kontaktuje się dziećmi raz w roku w okresie wakacyjnym spędzając z nimi czas przez okres 7-10 dni. W tym czasie pozwany ponosi koszty utrzymania małoletnich oraz organizacji wypoczynku.

/dowód :zaświadczenia z urzędu pracy k. 5-7, zeznanie podatkowe k. 33-35, zaświadczenie o dochodach k. 36, 74 karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 37-38, kopia aktu urodzenia małoletniego S. Z. k. 40, orzeczenie o niepełnosprawności k. 41, umowa sprzedaży nieruchomości sporządzona w formie aktu notarialnego k. 45-47, zaświadczenie o kontynuowaniu nauki k. 72, zeznania przedstawicielki ustawowej powodów i pozwanego k. 75-76/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie Sąd oparł w głównej mierze na dowodach w postaci zeznań stron oraz dokumentach złożonych przez strony, dokumentach zawartych w aktach X RC 180/13. Należy wskazać, iż zasadniczo sytuacja osobista, rodzinna i materialna rodziców małoletnich, ponoszone usprawiedliwione wydatki oraz potrzeby związane z utrzymaniem małoletnich powodów nie były sporne. Strony przedstawiając okoliczności faktyczne w sprawie koncentrowały się na wykazaniu swojej trudnej sytuacji bądź to w zakresie silnego wzrostu usprawiedliwionych potrzeb dorastających chłopców oraz kłopotów w ich zaspokajaniu (strona powodowa) bądź to w zakresie trudnej sytuacji materialnej i osobistej związanej z koniecznością pieczy nad niepełnosprawnym dzieckiem (strona pozwana). Zarówno H. Z. (2) jak i H. Z. (1) nie kwestionowali przy tym podawanych przez drugą stronę okoliczności. Przedstawicielka ustawowa małoletnich przyznawała, iż współczuje pozwanemu z uwagi na jego sytuację, wskazywała jednak, iż samodzielnie nie jest w stanie utrzymać synów. Z kolei pozwany wskazywał, iż nie kwestionuje w sposób zasadniczy faktu, iż wraz ze wzrostem synów rosną koszty ich utrzymania, wskazywał jedynie, że obecnie nie jest w stanie ich ponosić z uwagi na trudną sytuację na rynku pracy wywołaną pandemią oraz sytuacją osobistą związaną z pieczą nad niepełnosprawnym synem. Spór między stronami nie dotyczył więc ustalenia stanu faktycznego, ale jego oceny, pod kątem uznania, czy w tak ustalonym stanie

faktycznym istnieją podstawy do zmiany wysokości zasądzonych alimentów. Oceny takiej dokonuje zaś wyłącznie Sąd rozstrzygając zgłoszone żądanie.

Przystępując do merytorycznej oceny zgłoszonego żądania wskazać należy, iż obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, zgodnie z art. 133 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (krio) obciąża rodziców tego dziecka. Rodzice dziecka są więc obowiązani wspólnie do przyczyniania się do zaspokajania potrzeb dziecka, przy czym obowiązek ten ciąży również na tym z rodziców, z którym dziecko na co dzień przebywa.

Zakres świadczeń alimentacyjnych reguluje natomiast z art. 135 § 1 krio zgodnie z którym zakres świadczeń alimentacyjnych zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz z drugiej strony od finansowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Brzmienie art. 135 § 1 krio wskazuje więc, iż każdorazowo zakres świadczeń alimentacyjnych ograniczony jest z jednej strony usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego, a z drugiej strony możliwościami zarobkowymi zobowiązanego. Innymi słowy kwota zasądzonych alimentów nie może przekraczać usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, ani też nie może przekraczać możliwości osób zobowiązanych. Potrzeby te winny być zaspokajane przez oboje rodziców, z tym że obowiązek alimentacyjny rodziców nie jest symetryczny (po połowie, ew. z uwzględnieniem osobistych starań), ale ma charakter zindywidualizowany i zależy zawsze od indywidualnych możliwości majątkowych i zarobkowych każdego z rodziców. Możliwości te są oceniane więc oddzielnie dla każdego z rodziców. Należy je odróżnić od rzeczywistych dochodów. Osoba na której ciąży obowiązek alimentacyjny winna dokładać maksymalnych starań, stosowanie do posiadanych możliwości, w uzyskaniu środków na utrzymanie osoby uprawnionej. Dodać również należy, iż wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka może polegać także na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Uwzględnianie jako wkładu alimentacyjnego osobistych starań w utrzymanie i wychowanie dziecka jest szczególnie istotne w sytuacji dzieci bardzo małych lub też dzieci wymagających stałej opieki z innego powodu np. ze względu na ich niepełnosprawność, ciężką i długotrwałą chorobę wymagającą opieki ze strony innych osób. Oczywistym bowiem jest, iż takie dzieci wymagają dużo więcej troski, opieki, uwagi a tym samym osobistych starań niż dzieci zdrowe i starsze np. kilkunastoletnie, czy też wręcz pełnoletnie.

Z kolei zgodnie z art. 138 krio można żądać zmiany wysokości zasądzonych alimentów w przypadku zmiany stosunków między stronami. Zatem podstawą powództwa określonego w art. 138 krio może być tylko taka zmiana stosunków, która nastąpiła nie wcześniej niż wydaniu prawomocnego wyroku zasądzającego alimenty i jest na tyle istotna, że wpływa na wysokość zasądzonych alimentów. Przez zmianę stosunków rozumieć należy zmianę sytuacji osobistej, rodzinnej, majątkowej każdej ze stron. Do zmiany sytuacji majątkowej dochodzi w szczególności w przypadku zmiany możliwości dochodowych stron, uzyskania dodatkowych kwalifikacji, dodatkowego wynagrodzenia, przesunięć w majątku; uzyskania dochodów z majątku, zwiększenia się bądź zmniejszenia koniecznych wydatków oraz kosztów utrzymania. Zmiana sytuacji osobistej i rodzinnej będzie miała miejsce w szczególności w przypadku zmiany stanu zdrowia stron wpływającego na ich możliwości zarobkowe oraz wydatki, jak również w przypadku zwiększenia się bądź zmniejszenia liczby osób pozostających na ich utrzymaniu. Sąd bada przy tym zawsze, czy przedstawione powyżej procesy zaszły po stronie zarówno zobowiązanego jak i uprawnionego.

Dokonując analizy ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego z uwzględnieniem powyższych wskazań stwierdzić należy, iż w ocenie Sądu w czasie od ostatniego wyroku określającego wysokość alimentów (sierpień 2015 r.) zaszła istotna zmiana wzajemnych stosunków, która uzasadnia zwiększenie wysokości alimentów zasądzonych od pozwanego na rzecz jego małoletnich synów.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, iż w tak długim czasie wraz z wiekiem silnie wzrosły usprawiedliwione potrzeby obu małoletnich. D. obecnie ma 16 lat i uczy się w technikum. D. ma z kolei 14 lat i kończy obecnie naukę w szkole podstawowej. Okres jaki minął od czasu ostatniego orzeczenia dotyczącego alimentów stanowi około połowy ich życia. Oczywistym jest, iż w tym czasie doszło do szybkiego wzrostu oraz rozwoju małoletnich, który to rozwój pociągnął za sobą zwiększenie kosztów ich utrzymania. Dotychczasowe potrzeby np. w zakresie edukacji, wyżywienia, odzieży, kosmetyków, środków czystości, obuwia etc. zdecydowanie wzrosły, zaś z drugiej strony pojawiły

się całkowicie nowe potrzeby, wcześniej nieistniejące, związane np. z rozwojem zainteresowań, które to potrzeby również wymagają zaspokojenia. Z drugiej jednak strony należy wyraźnie podkreślić, iż potrzeby małoletnich nie odbiegają znacznie od typowych potrzeb jej rówieśników będących w tym samym wieku i wynoszą ok. 1500-1600 złotych miesięcznie.

Jeżeli chodzi o rodziców małoletnich to stwierdzić należy, iż w ocenie Sądu, w okresie od ostatniej sprawy o alimenty sytuacja materialna oraz możliwości zarobkowe matki małoletnich nie uległy zasadniczej zmianie. H. Z. (2) nadal pracuje, analogicznie jak w 2015 r. jako przedstawiciel handlowy, zaś zmiana jej wynagrodzenia wynika nie tyle z podniesienia swoich kwalifikacji zawodowej, co z ogólnego wzrostu wynagrodzeń i kosztów życia wynikających m.in. z inflacji. Jednoznacznego podkreślenia przy tym wymaga, iż matka małoletnich w sposób maksymalny wykorzystuje posiadane możliwości zarobkowe podejmując wszelką możliwą pracę, a gdy doszło do jej utraty (z uwagi na pandemię) aktywnie podejmuje działania zmierzające do uzyskania zatrudnienia jednoznacznie rozumiejąc, iż ma ona obowiązek utrzymania i wychowania synów. Przedstawicielka ustawowa małoletnich mieszka w tym samym mieszkaniu, którego koszty utrzymania pozostają na zbliżonym poziomie, jak poprzednio.

Od sierpnia 2015 r. zmianie uległa z kolei sytuacja rodzinna i osobista ojca małoletnich oraz jego usprawiedliwione wydatki. Z kolei możliwości zarobkowe pozwanego pozostają, w ocenie Sądu, na zbliżonym poziomie do możliwości z okresu wcześniejszego. Pozwany posiada na utrzymaniu kolejne dziecko, tj. syna S., który jest dzieckiem niepełnosprawnym. Oznacza to wzrost usprawiedliwionych wydatków czynionych na utrzymanie, rehabilitację małoletniego. Zdaniem Sądu, koszty te, w porównaniu do okresu wcześniejszego, zostały niejako do pewnego stopnia zrównoważone nowymi okolicznościami. Możliwości zarobkowe pozwanego uległy zwiększeniu, z uwagi na możliwość czerpania korzyści z posiadanego majątku (dochód 1000 złotych miesięcznie). Było to spowodowane zamieszkaniem przez pozwanego w domu partnerki, która zajmuje się również utrzymaniem syna, a dodatkowo samodzielnie ponosi koszty utrzymania domu (pозwany takich kosztów więc nie ponosi). Kolejną okolicznością istotną dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy jest również to, iż w ostatnim okresie udział pozwanego w ponoszeniu kosztów utrzymania i wychowania synów ogranicza się wyłącznie do płacenia alimentów oraz wakacyjnego pobytu przez okres od 7 do 10 dni. We wcześniejszym okresie wydatki pozwanego były większe albowiem spotykał się on z synami raz na jeden, dwa miesiące, ponosił koszty dojazdu oraz spędzania wspólnego czasu z synami.

W rezultacie uwzględniając więc wskazane powyżej okoliczności, tj. zdecydowany wzrost usprawiedliwionych potrzeb małoletnich D. i D. Z. (1) oraz opisywane powyżej zmiany w sytuacji majątkowej, osobistej, rodzinnej oraz możliwościach zarobkowych rodziców małoletnich Sąd uznał za uzasadnione ponowne określenie wysokości należnych od pozwanego H. Z. (1) alimentów i podwyższenie ich z kwoty po 600 złotych miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów do kwoty po 750 złotych miesięcznie. Należy jeszcze raz wskazać, iż zdaniem Sądu, pierwszoplanową okolicznością niniejszej sprawy jest zdecydowany wzrost kosztów utrzymania małoletnich związany z ich utrzymaniem i edukacją szkolną. Miesięczne usprawiedliwione koszty utrzymania małoletnich, jak wskazano powyżej, nie odbiegają znacząco od kosztów utrzymania rówieśników i wynoszą ok. 1500-1600 złotych miesięcznie. Jak już powyżej wskazano, zdaniem Sądu rodzice małoletnich posiadają zbliżone możliwości zarobkowe. Aktualna sytuacja gospodarcza związana z konsekwencjami pandemii dotyka zarówno przedstawicielkę ustawową małoletnich powodów, jak i pozwanego. Pozwany posiada na utrzymaniu niepełnosprawne dziecko, które utrzymuje wspólnie z jego matka. Ich sytuacja materialna jest skromna, jednakże analogiczna w tym zakresie jest również sytuacja materialna powodów. Dochodzone przez nich środki nie stanowią wydatków na cele zbyteczne, ponadstandardowe etc. Chodzi tu o wydatki konieczne, które muszą być poniesione na ich utrzymanie, albowiem w przypadku pozostawienia alimentów na dotychczasowym poziomie będą obciążać wyłącznie matkę powodów. Należy również dodać, że pozwany dysponuje dodatkowym dochodem związanym z posiadanym majątkiem, czego nie można powiedzieć o przedstawicielce ustawowej małoletnich. Również wkład osobistych starań w bieżącą pieczę, wychowanie powodów w zdecydowanie większym zakresie spoczywa na H. Z. (2), która mieszka z synami na co dzień. Stąd też Sąd przyjął, iż udział pozwanego w ponoszeniu kosztów utrzymania małoletnich winien wynosić obecnie kwotę 750 złotych. Zdaniem Sądu kwota zasądzonych alimentów, pomimo opisywanych wydatków związanych z urodzeniem niepełnosprawnego dziecka, pozostaje również w granicach jego możliwości zarobkowych. Należy bowiem wskazać,

iż w sierpniu 2015 r. zasądzone przez Sąd Okręgowy w Szczecinie alimenty w łącznej kwocie 1200 złotych stanowiły aż około 50 % jego wcześniejszych dochodów. Podwyższenie alimentów do kwoty po 1500 złotych miesięcznie przy zachowaniu powyżej wskazanego procenta wymagałoby posiadania możliwości zarobkowych w granicach kwoty ok. 3000 złotych. Kwota ta pozostaje w granicach możliwości zarobkowych pozwanego, który deklaruwał wcześniej uzyskiwanie zanczaco wyższych dochodów ze swojej działalności, (powódka pracując jako przedstawiciel handlowy zarabia 3800 złotych netto), a dysponuje również dochodem z posiadanego majątku.

Stąd też Sąd orzekł jak w pkt I i II wyroku oddalając powództwo w pozostałym zakresie (pkt II wyroku).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. 2010 r. Nr 90 poz. 594 z późn. zm.) w zw. z art. 102 kpc uwzględniając potrzebę wyrównania przez pozwanego w krótkim czasie alimentów za okres od wniesienia powództwa, jak również wydatki związane z urodzeniem kolejnego dziecka.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

/SSR Robert Kłosowski/